

Regler. De Regler, der gælde for de under Stiftsøvrighedens Bemyndelse henlagte Midler, ere jo disse, at Stiftsøvrigheden maa anbringe dem som Prioriteter i faste Ejendomme til en Rentefod af 4 pCt. og igen udbetale de 4 pCt. til de milde Stiftelser eller de Embeder, som eje disse Kapitaler. Det er meget betydelige Beløb, der er Tale om her. I mit lille Stift er det omtrent 2 Mill. Kr., som den har at forvalte, og der er altsaa den bestemte Regel, at de forvaltes paa den Maade, og de forvaltes overordentlig billigt, thi det hele, som Forvaltningen koster, er det, som nødvendig gaar med til Opbejring af Renten, til Porto osv., og det bliver i alt kun 2 pCt. af den aarlige Rente, altsaa et meget lille Beløb. Naar man nu havde ladet disse Afsløsningssummer gaa ind under ganske den samme Forvaltning, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have nogen Betænkelighed derved. Men her er det bestemt, at det er Kirkeministeriet, som skal fasthætte Størrelsen af den aarlige Rente, der skal udbetales til Beneficiarius, og at den aarlige Rente for den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afsløsning finder Sted, ikke maa blive under $3\frac{1}{2}$ pCt., og for fremtidige Beneficiarius ikke over $3\frac{1}{2}$ pCt. Her maa jeg nu tilstaa, at jeg først troede, at der var ikke mindre end to Betydeligheder, idet jeg troede, at hvor der fandt Tiendeafsløsning Sted, skulde man tage mod Betalingen i kongelige Obligationer, og da man nu af kongelige Obligationer faar $3\frac{1}{2}$ pCt. i Rente, vilde der intet blive til Forvaltning. Men efter det Foredrag, den højtærede Indenrigsminister har holdt her, vil Afsløsningssummen jo blive udbetalt konstant. Saa bliver der altsaa kun Spørgsmaal om den overflødende Rente, som Stiftsøvrigheden vil komme til at opbevare. Stiftsøvrigheden vil, naar den anbringer Pengene paa den Maade, den er pligtig til at anbringe dem paa, faa 4 pCt. i Rente, men den skal kun svare $3\frac{1}{2}$ pCt. til Beneficiarius. Hvis jeg har forstaaet det rigtig — det er jo muligt, at det er en Misforstaaelse fra min Side — bliver der altsaa $\frac{1}{2}$ pCt. tilovers for de fremtidige Beneficiarius Vedkommende, og jeg ser ikke, hvorfor de ikke skulle have den halve Procent. Det er et meget betydeligt Udbrag i de vedkommende Beneficiarius' smaa Indtægter, naar hele Indtægten udgør maaste et Par Tusinde Kroner, som væsentligt bestaa i Tiende. Hvorfor skulle de miste en Indtægt af 250 Kr.? Jeg kan jo nok tænke mig, at man kan sige: Ja, det kan Ministeriet træffe Bestemmelse om. Men jeg tillader mig at forespørge, hvad Menin-

gen er, hvortil disse Penge skulle anvendes. Thi, som sagt, naar Pengene forvaltes paa den Maade, som jeg, efter som jeg har forstaaet denne Paragrafs Bestemmelser, antager, at de skulle, bliver der en halv Procent tilovers, og det, jeg ønsker at vide, er altsaa, hvad Meningen er dermed, og hvortil den skal anvendes.

Det. Hansen: Det er ikke noget ubetydeligt Offer, man vil paalægge Statskassen, for saaledes at gennemføre en Tiendeafsløsning som den her omhandlede. Der har jo været Dnsfer og Planer fremme, hvorefter det Offer, Staten skulde bringe, vilde blive meget betydeligt større. Der fremkom i det andet Ting et Mindretalsforslag, som blev udregnet til at ville paalægge Statskassen et Tilskud eller Offer af c. 40 Millioner Kr., ganske vist fordelt paa en Række Aar. Saa vidt vilde Folketinget dog ikke gaa, og jeg antager heller ikke, at der kan være Tale om, at dette høje Ting vil gaa til at lægge en saadan Byrde paa Statskassen for at opnaa det tvivlsomme Gode, en Tiendeafsløsning medfører. Men selv som Forslaget nu foreligger, vil Offeret ikke være ringe. Der er for det første den Byrde, der nu hviler paa Tienden af det matriculerede Hartkorn. Det blev opløst i det andet Ting, og den højtærede Minister har gentaget det her i Dag, at den er 250,000 Kr. Det er altsaa en aarlig Indtægt, Staten opgiver, for at denne Sag kan gennemføres. Det svarer til en Kapital af en 5—6 Millioner Kroner. Saa er der et andet Offer, som man maaste ikke straks er opmærksom paa, men som maaste bliver lige saa betydeligt. Det er det Kurstab, som Staten vil komme til at lide ved selv at skulle realisere sine $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer. Den ærede Minister sagde i Dag, at det var et Tab af 5 pCt.; i det andet Ting anslog man det til 3 pCt., idet man gik ud fra, at de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer stod i 97, hvilket vel ogsaa for Øjeblikket er rigtig, og kapitaliserede dette Tab, forudsat at Tienden gennemgaaende bliver afløst, ligeledes til 6 Millioner Kroner. Det bliver altsaa, hvis Afsløsningen skal gennemføres fuldt ud, et Tilskud fra Statskassens Side af en 11—12 Millioner, som her udtræves. Det er naturligvis Penge, der ydes af Statskassen som Hjælp henholdsvis til Tiendeereren eller Tiendehyderen. Hvem de i Virkeligheden komme til gode, er meget tvivlsomt, thi det beror meget paa Konjunkturerne. Det hele er jo til en vis Grad en Spekulation. Tiendeererne ville spekulere i, at Kapitalstatsten gaar til Bejrs, og Tiende-